

Kam reikalinga ta nauja strategija?

Kodėl ji kuriama? Kodėl ją būtina įgyvendinti?...

Todėl, kad visuomenėje bręsta marksistų aiškiai apibrėžta **revoliucinė situacija**, kai „apačios nebenori gyventi taip, kaip gyvena, o viršūnės nebegali taip valdyti, kaip valdė, išlaikydamos status quo.

Pastaba:

Neišsigąsk, jei ne viską iš karto pasiseks suprasti. Ši „Aisčio“ svetainė ir gana didelė dalimi visa „Aisčio“ grupė sukurta tam, kad padėtų žmonėms priprasti prie naujesnių minčių, kitokio, neįprasto požiūrio į kai kuriuos nusistovėjusius dalykus, kurių priėmimui žmonėms reikia laiko. Studijuosime, gilinsimės – ateis ir supratimas.

Čia pateiksiu labai trumpą padėties analizę.

Taigi, revoliucinė situacija...

Kokios yra susiklosčiusios prielaidos tokiai situacijai?

1. Ekonominės. Susimąstykime. Gimė žmogus. Kokį gyvenimo planą jam per prievartą (visai nekreipdama dėmesio į jo asmeninę nuomonę) pasiūlo šiuolaikinė „išsivysčiusi“ visuomenė?

Mokymas (darželis, mokykla, universitetas...), darbas, pensija, kapinės

Ir tai tobuliausiam, protingiausiam mūsų Žemės gyventojui? !!!

Visą gyvenimą mokytis ir dirbti, dirbti, dirbti tam, kad užsidirbtum pavalgymui, drabužiui, stogui?... Ir labai nedaug ką reiškia tai, kad vienas gal valgys vėžlių sriubą ir ikrus, o kitas dilgėlių sriubą su bulvėmis. Kad pirmasis „užsitarnaus“ greičiau ir daugiau ligų ir negalių, nei antrasis.

Net laukiniai žvėrys didžiąją savo gyvenimo dalį praleidžia poilsiaudami, žaisdami su vaikais, mažesnę laiko dalį skirdami maisto paieškai ar medžioklei.

2. Moralinės. Pingvinai per didžiausius speigus, badmiriaudami saugo kiaušinį, kad iš jo kažkada išsiritų palikuonis, kuris nei jo maitins, nei kažkaip už tai atsilygins.

Net žvirblis mirtinai rizikuodamas gina savo lizdą nuo užpuolikų.

Žmonės... atiduoda savo vaikus į darželius, mokyklas, net vaikų namus, prieglaudas, kad kuo mažiau laiko, dėmesio reikėtų skirti tam, iš kurio tikisi, kad juo pasirūpins senatvėje.

Nuodija save ir vienas kitą alkoholiu, narkotikais.

Perpildyti kalėjimai, senelių prieglaudos...

3. Politinės. Užuoat gyvenus vadovaujantis įstatymais kuriuos sukūrė protingiausi visuomenės atstovai, tos srities specialistai, įstatymdavystė patikima artistams, rėksniams, melagiams, sukčiams, net teisiams nusikaltėliams.

Kas patiki?...

Patiki rinkėjai,– jų dauguma demokratiniuose rinkimuose.

Visais laikais, visose epochose lyderiai, protingiausi, veikliausi žmonės sudarė mažumą.

Vadinasi, dauguma, t.y. kvailesnioji minios dalis sprendžia kaip turi gyventi, kokia kryptimi eiti

visa visuomenė (vadinasi ir išmintingiausi jos žmonės).

Tai reiškia, kad **strategiją patikima kurti tiems, kurie apie ją neturi nė žalio supratimo...**

Demokratija atgyveno. Dabar ji ne tik nenaudinga, bet net žalinga.

Kas vietoj jos?...

– Lyderių, dvasinių aristokratų autokratija! (Šis pavadinimas sąlyginis).

4. Tradicinės. Mūsų senolių išmintis byloja: „Pripratimas – antras prigimimas“.

Kas yra prigimimas? Tai įgimtos (sakoma; Dievo duotos) žmogaus savybės. Gimę laisvi žmonės kovoja už savo laisvę, priešinasi pavergimui. Tačiau jeigu jau jie pralaimi kovą už laisvę, tai... dauguma [susitaiko su vergove, gyvena, vergauja, gimdo vaikus – vergus](#). Vaikai, gimę vergais jau nebesuvokia laisvės.

Jiems tai svetimas dalykas. Jie jau auga ugdomi vergiškų tradicijų... („Pripratimas – antras prigimimas“).

Taigi – antra, o ką bekalbėti apie trečią, ketvirtą... vergų kartą, [nebeturi laisvės suvokimo, nebemoka jos branginti](#) (kaip gali branginti tai, ko nepažįsti?).

Jiems jau gerai taip, kaip už juos nusprendė valdovas. Jiems jau vergovė – prigimtis!

Aiškiausias to pavyzdys – Indija, kur tūkstantmečiai ėjo be didesnių perversmų, revoliucijų. Jiems jau atskiros vergų kategorijos tapo kastomis, prigimtinėmis, Dievo duotomis. Šudra nuo vaikystės žino, kad jis priklauso šiai žemiausiai, neliečiamai žmonių „rūšiai“, kad taip „nusprendė“ Dievas ir ne jo valia čia ką nors keisti.

Kaip matome, situacija nėra tokia, kurią turėtume stengtis žūt-būt išlaikyti tokią, palikti ją ateinančioms kartoms. Kita vertus, – ar revoliucija yra gera išeitis? Mūsų manymu, tikras **kūrėja s turi kurti,**

t.y. savo kūrybines galias panaudoti tam, kad sukurtų tokią aplinką, tokią tvarką, kokia jam atrodo geriausia.

Vergai kurti nesugeba. Jie moka tik griauti. Statyti jie gali tik kitų paliepti, vadovaujami.

Revoliucijas, perversmus paprastai daro gudresnių veikėjų sukurstyti, jų vadovaujami vergai. Taigi, revoliucija mums nepriimtina. Ar įmanoma, kad nemąstančios minios išrinktas, jos vertas Seimas pripažintų, jog yra nepasiruošęs, neįgalus kurti tvirtos, klestinčios valstybės strategiją?...

Ar įtikėtina, kad toks nelabai mąstančių žmonių Seimas sugalvotų inicijuoti savęs paleidimą „šunims šėko pjauti“ ir geranoriškai pasiūlytų perimti valdžią geriausiems, išmintingiausiems šalies atstovams?

Ir, pagaliau, kas ir kokio prietaiso pagalba atrinks tuos išmintinguosius, verčiausius stoti prie valstybės vairo?...

Ar yra kitas kelias?

Taip! Yra! Ir labai patikimas, nuoseklus ir tinkamas kūrėjo, aristokrato, tikro lyderio moralei, nesikertantis su jo nuostatomis.

KOKS TAS KELIAS?

>> vizijos įgyvendinimo plano santrauka > Na o pačią strategiją, trumpai išdėstyta, galima rasti čia